

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

CLXIII. Seminaria, & Statuta pro Missionariis S. Franc. de Obser.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](#)

Confirmatio
relati Decre
ti.

Clausulae.

bus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti alisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penitentia jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latet, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praesertim auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, Salva tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis Cardinalium.

S. 2. Decernentes easdem praesentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, usque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari. Sicque in praemissis per quoquaque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cartarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

S. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

S. 4. Volumus autem, ut earumdem praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu aliquo Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habetur, que ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscat. die X. Octob. MDCLXXXVI. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

CLXIII.

Confirmantur Seminaria pro Missionariis Sancti Francisci de Observantia in Hispania, & Indiis Occident, ercta, ac Ministri Generalis Statuta pro illorum regime, una cum facultate erigendi alia Seminaria.

De electione, & statutis horum Seminiorum vid. Conf. ed. 1686. Jun. 28. p. 10.

Dat. 16. Oct.
1686. An. II.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ecclesiae Catholicae per universum Terrarum Orbem diffusa regimini, meritis licet imparibus, divina dispositione praesidentes, ea, qua a Superioribus Regularibus pro Christianae Religionis, Catholicaeque Fidei propagatione, rectaque Christifidelium instructione, ac morum reformatione, & animarum salute ubique locorum congruis rationibus procuranda pie prudenterque statuta, atque ordinata esse nescuntur, ut firma semper, & illibata persistant, & optati exinde bonorum operum fructus ad Dei gloriam, & Christiani Populi aedificationem, benedicente Domino consequantur, Apostolici munimentis nostri praefidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilius, & alias pastoralis officii nostri partes opportune desuper interponimus, prout rerum, personarum, locorum, & temporum qualitatibus mature persensis, salubriter in Domino expedire arbitramur.

S. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Diaz a S. Bonaventura pro Ultramontana Familia Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum

in Romana Curia Commissarius Generalis, quod cum dilectus pariter filius Antonius de Linaz dicti Ordinis Professor, ac in Indiis Occidentibus Missionum Praefectus, ad Fidei propagationem, & morum in Terris Fidelium reformationem, unius Conventus, vel duorum ex iam fundatis in unaquaque ex Provinceis Ordinis predicti in Ditionibus charissimi in Christo Filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici tam apud Hispaniam, quam apud Philippinas, Mexicanas, Peruanas, & ceteras Occidentales Indias existentibus erectionem in Seminaria, seu Collegia pro Missionariis Fratribus educandis, ac instruendis a suis Superioribus petiisset, dilectus etiam filius Petrus Marinus Sormanus Minister Generalis ejusdem Ordinis erectiones Seminariorum, seu Collegiorum hujusmodi confessum Provinciarum auctoritate sui officii splendo, fieri sub forma in suis literis contenta decrevit, ac sub penitus per easdem literas praescriptis praedicatorum erectionum protractionem, & impedimentum illarum partium Superioribus interdixit; Insuper Seminaria in Hispania Provinciis jam ercta, & in posterum ergenda, non solum ad optimam Fidelium instructionem, & pravorum morum reformationem ordinavit, sed etiam ea ad id destinata esse voluit, ut transitus in Indiarum Missiones omnibus Provinciarum Hispaniae Religiosis, qui prius per duos annos, vel aliud temporis spatium ab Indiarum Commissario Generali Matrixi residente assignandum, in aliquo ex praedictis Seminariis suae Religiositatis, idoneitatis, ac vocationis indicia, & testimonium non dederint, servatis servandis prohibeatur, ac simul Provinciarum in Indiis existentium reformationi, si illa carens confundatur, fideliumque tam in illis, quam in Hispanie partibus degentium aedificationi, Infidelium conversioni, ac omnium Animarum saluti, & Sanctae Romanae, & Universalis Ecclesiae dilatatione ubique indefesse inserviatur: ob idque pro praefatorum Seminariorum omnium gubernio nonnulla matura deliberatione, & de aliquorum gravissimorum Fratrum consilio condidit, & dispositus, ac alias prout plenius continetur in ejus literis patentibus desuper emanatis, tenoris, qui sequitur videlicet.

S. 2. Fr. Petrus Marinus Sormanus a Mediolano Lector jubilatus Sanctae Inquisitionis qualificator, Ex-Guardianus Hierosolymitanus, ac totius Ordinis Fratrum Minorum Minister Generalis, & Servus Eccl. - Dilectissimo nobis in Christo Patri Fratri Antonio Linaz ejusdem Ordinis Lectori jubilato Sanctae Inquisitionis Qualificatori, Provincia nostra SS. Petri, & Pauli de Mexicoam Patri, Provincia vero Majoricensis Alumno, ac Missionum nostri Ordinis in Indiis Occidentalibus auctoritate Apostolica Praefecto, salutem in Domino sempiternam.

S. 3. Inter cetera Divinae Majestati beneplacita opera, & cordis nostri desiderabilia, illud profecto potissimum existit, ut Fides Catholica, & Christiana Religio, morumque Fidelium reformatio nostri Ordinis Religiosorum studio, labore, ac sedula sollicitudine exalteatur, atque ubilibet amplietur, ac cum Animarum Fidelium profectu, Infidelium ad Fidem Sanctam reductione, Barbaricarumque Nationum depressione in toto Terrarum Orbe dilatetur.

S. 4. Unde cum nobis notum sit, te, cum aliis viginti quatuor Religiosis morum integritate, literarum scientia, & salutis Animarum zelo pollutibus, quorum Praefatus, ac Superior a Ministro Generali praedecessore nostro, & Indianum Commissario Generali fueras electus, ac a Capitulo Generali proxime praeterito confirmatus in Indias Occidentales novae Hispaniae nullis parcendo periculis pro procuranda Fidelium reformatio, & Infidelium Catholica Fidei, & obe-

Facultas eri-
gendi Semi-
naria.Usus Semi-
nariorum in
Hispania.Statuta pro
omnibus Se-
minariis.Comme-
ndatur Praefectus
Missionum in
Indiis Occid.

Erectio Seminarii S. Crucis in dd. Indiis.

obedientiae Romano Pontifici debite salutari agnitione, Deo assistente, & Rege Catholico expensas ad id præstante olim ivisse, ac in illis partibus gratia ex alto concessa cooperante vienam Domini ferventi conatu, ac indefesso zelo excoluisse, Conventumque Sanctæ Crucis de Quertero præfatae Provinciae de Mechoacan in Seminarium pro dictis viginti quatuor Religiosis Missionariis sub aliquibus Statutis in prædicto Generali Capitulo revisis, & a SSmo D. Nostro Innocentio XI. per suas literas *Sacrosancti* incipientes die 8. Maii 1682. expeditas specialiter approbatis, ac confirmatis, aliisque accendentibus facultatibus requisitis, obtentisque a Sacra Congregatione de Propaganda Fide laudabiliter exercisse, illiusque Guardianum juxta formam in prædictis Statutis præscriptam, electum fuisse, atque Missionum præfatarum exercitio una cum Sociis prædictis in prælibatis partibus indefesse vacasse, necessitatemque operariorū ad munus adeo proficuum in majori numero non sine magno dolore expertum fuisse: ob idque de consilio gravissimorum nostri Ordinis Patrum Superiorum assensu, Ordinariorum instantia Fidelium, ac Infidelium motum necessitate, Socios prædictos in prælibato Missionum exercitio reliquise in Hispaniamque divina opitulante gratia, prospere revertisse, ibique illarum partium necessitatem, & Missionariorum penuriam Catholicæ Majestatis, ac Indiarum, & Ultramontanae Familiae Commissario Generali veraciter exposuisse, atque ab ipso Commissario Generali quamplurimas gratias, & facultates pro conductione aliorum Religiosorum, erectione, & gubernio novorum ad prædictum Missionum munus Seminariorum, ac ad istam Romanam Curiam accessum, & memoriarum facultatum Apostolica confirmatione legitime obtinuisse, atque nostram dictarum Constitutionum, & facultatum a prefato Commissario Generali obtentam, & erectionum approbationem affectu pleno desiderare: illam, & alias insuper gratias, ac directiones, quibus hujusmodi sanctum, & laudabile, ab immortali Deo cœptum propositum in dies ferventiori animo, ac mediis opportunitibus ad ipsius Dei honorem, Fidei Catholica propagationem, Populi Christiani instructionem, nostræque observantie augmentum, & omnium animarum salutem, prosequi valeas, Tibi, Sociis tuis, aliis Missionariis, tam præsentibus, quam futuris sub forma sequenti duximus concedere, ac benigno favore elargiri.

De Religiosa vita, præferunt de pau-
pertate.

Primo ut prædicta Seminaria quantum Dominu auxiliante possibile fuerit, ad ordinis pri-mavam obseruantiam tendant; in eis regula juxta declarationes a SS. D. N. Innoc. XI. in suo Motu proprio: *Solicitude Pastoralis*, contentas, & innovatas strictissime observetur: Sanctamque paupertatem, quam S. P. N. Franciscus Domina-nam appellabat, studeant Missionarii præ mundi deliciis in cunctis revereri, suis enim operariis vineat Dominus providebit, si labore adeo proficuo vacantes suum in ipso solo Dorino cogitatum jactaverint. At quia Fratrum Mendicantium numerus valde crevit, & Fidelium pietas minus fervens, ob nosfra forsitan demerita, quam in principio Religionis iis diebus saepè lepius experitur, usus illarum Constitutionum Apostolicarum, quæ nostra paupertatis obseruantiam illasam relinquunt, & aliquam Regulæ dispensationem non continent omnibus Seminariis, illorumque Fratribus licitus erit, qui enim regulam servaverint, sicut Summis Pontificibus eam dedit Dominus intelligere, & explicare, Evangelicæ vita vacabunt, & locum inter verisimos S. Francisci filios aeternitate, & gloria, felicem possidebunt. Usus tamen prædictus eisdem Seminariis, ac Fratribus interdicitur, nisi ad id delegationem aliquam a Superiore

Statutis in dicto Motu proprio pro observantia relatis, & executioni mandari præceptis (quibus prædicti Seminarii in rebus hic non expressis uti tenentur) in omnibus fit conformis. Prælati autem, & discreti, seu Religiosi, qui contrafecerint, poenis in Statutis taxatis indispensabiliter subjaceant, omnesque Fratres tam subditi, quam Superiores dum in actuali exercitio Missionum intra, vel extra Seminaria permanerint, se, ab eleemosynarum petitione, & a sponte oblaturum receptione abstinere debeat: Poterunt tamen pro quotidiano vietu necessario ostiatim querere, vel oblata recipere, quin uti cibis, & potibus delicatis non præsumant, vel Domos, in quibus prædicta eis apponuntur adire non feligant, immo eos recordari volumus, quod S. P. N. Franciscus dum ad manducandum cum Magnatibus, & deditibus invitabatur, panis fragmenta ostiatim quæsita secum portabat, & ibi apposita delicatoria, ut pauper vere humilis sumere nolebat, Statuta Ordinis, & Recollectorum, in quibus modus providendi necessitatibus Fratrum tam in ægra, quam in sana valetudine prescribitur, quin ad id particulari peculiu, vel specialibus eleemosynis aliquis Religiosus indiget, in omnibus Seminariis ad unguem, & sub poenis transgressoribus in illis impositis obseruentur. Et ne Benefactorum devotio alicuius particularis commodis applicetur, & Communitas aliqualiter fraudetur, nullo modo alicui Fratri permittatur apud Syndicū Apostolicū, aut alium amicum spirituale aliquam pecuniarum eleemosynam cuiuscumque dominii sit, pro suis particularibus necessitatibus habere, nec alicui similiter liceat munuscula quantumvis levia dare, vel recipere, omniaque Prælato, & ejus dispositioni subsint, ac sine ejus licentia nihil detur, vel recipiatur in præfatis Seminariis. Prædicti Conventus in Seminaria creti, & Seminaria fundanda, quoad regimen, nullius Provincie sint, & Superiori Generali illarum partium, in quibus fuerint, immediate subsint. At quantum ad suffragia pro Defunctionis Fratribus commercium fraternalē habeant cum illis Provinciis a quibus fuerint separati, vel intra quarum limites perseverent. Itaut Conventus prædicti Fratres Officia, & Missas juxta Statuta Generalia, pro quolibet Fratre ejusdem Provinciæ filio decedente, celebrent, & vicissim a singulis Conventibus, & Fratribus Provinciæ eadem celebrentur pro quolibet Fratre prædicti Seminarii ubilibet moriente ad cuius effectum Provincialis omnium suæ Provinciæ defunctorum notitiam ad Guardianum transmittat, & Guardianus defunctorum sui Seminarii, ad Provinciam. Cæterum ne inter Missionarios, & Provincialium præfatarum Fratres, ac Superiores aliqua unquam oriantur contentio, vel oppositio, & ut quos eadem mater spiritualiter genuit, & educavit disparitas munieris non separet, & fraternalis amicitia, curialitas, ac mutua hospitalitas strictius conjungat, prædictorum Seminariorum, Superioribus stricte præcipimus, ut quando Provincialis illius Provinciæ, in qua Seminarium fuerit, hospes ad illud accedat, cum, ac illius familiam charitable recipient, & per spatium trium dierum omni cura, & reverentia, illi inferire teneantur: prædictus autem Provincialis Minister euodem locum, & præcedentiam in Communitatibus Seminariorum habebit, quem habet in aliis suæ Provinciæ Conventibus, poterit tamen aliquam collationem spiritualem Missionariis in Refectorio prædicare, ibique præsidere, & in aliquibus penitentiis, Seminarii Fratribus impositis, dispensare, nullam tamen aliam Jurisdictionem ibi, aut respectu prædictorum Fratrum aliquando exercere audebit,

De Communi-
catione Se-
minariorum
cum Cœnob-
iis Provin-
ciarum.

Generali recipiat, qui eam absolutam, & generalem nunquam præstare poterit, solumque in aliquibus casibus, & pro aliquibus singularibus indigentis, suam facultatem pro una, vel alia vice prædicto Provinciali, ac convenientius, ac cum minore litium periculo alteri gravi Religioso communicare valebit.

S. 5. Præfatorum autem Seminariorum Guardiani illam præcedentiam in dictarum Provinciarum Conventibus habebunt, quæ Guardiano principalioris Conventus cuiuslibet Provinciæ statutorum, & consuetudinibus vigore concedi solet, & tam Guardiani, quam alii præfatorum Seminariorum Fratres apud Observantia Religiosos, fuerint, sin autem apud Recollectos, & iis deficientibus apud Discalceatos hospitium elegant, ipsique eos recipere, & charitatively tractare, sub penis unionis Ordinis perturbatoribus impositis, indispensabiliter teneantur.

De Religiosis
recipiendis,
& dimittendis.

Secundo, quod in præfatis Seminariorum tam erekts, quam erigendis, tringta tres Religiosos de familia, & non amplius admitti possint, horum autem quatuor sint laici, reliqui vero ad exercitium Missionum sint idonei, itaut nullus in præfatis Seminariorum recipi valeat, qui verbum Dei prædicando, vel confessiones audiendo, aut Doctrinam Christianam, & nostræ Fidei rudimenta docendo, finem erekctionis præfatorum Seminariorum promovere non possit. Si autem pro vietu, & vestitu eleemosynæ non defuerint, & plures Religiosi pro locorum, & temporum diversis, ac novis circumstantiis necessarii censeantur: Superior Generalis respective de consensu, & assensu Discretoriis cuiuslibet Seminariorum numerum prædictum, tam laicorum, quam cæterorum Fratrum augere poterit; & quia prædictorum Fratrum laudabile Ministerium omnium virtutum cumulo orationis ac perfectionis omnimoda progressu, & strictissimæ nostræ Regula observantia soliditate nite scere non desister, immo, Deo dante, eorumdem Fratrum exercitiis, quorum scopus erit animas Deo lucifacere industria, & solicitudine, adulterinas plantationes divellere, virtutes in mese Domini serere, vitia radicibus extirpare, humanum genus ad cognitionis, & Salvatoris semitas reducere, ac Apostolorum, qui jam in Orbe non existunt, munus gerere laudabilius, & perfectius in dies ostendetur, statutis a Sanctissimo Domino Nostro Innocentio XI. in suo Brevi, Ecclesiæ Catholicae, incipiente confirmatis inhærendo omnibus, & singulis Prælatis, & Religiosis sub obedientia nostra degentibus, etiam si aliquis Provinciæ Reformata, vel Discalceata sint, per sanctam Obedientiam in virtute Spiritus Sancti, & sub penis excommunicationis majoris, privationis officiorum, & dignitatum, ac inhabilitatis perpetua ad obtinenda ipso facto incurridis præcipimus, & mandamus, ut nullo modo directe, vel indirecte, per se, vel interpositam personam Religiosos sibi subditos, aut consubditos volentes ad prædictum Sanctum opus transire, impediant, perturbent, aut evertant, sed eis potius divinam inspirationem, ac vocationem sequi charitable suadeant, prædictorum autem Seminariorum Guardiani de consilio, & assensu Discretorum, & Commissarius Missionum sub forma superiori præscripta suas literas Prælato locali Religiosi recepti directas expedient: Præfatus vero Prælatus ipsum cum libris propriis usus statim remittet, & postea prædictas literas ad Ministrum Provinciale transmittet, ut super subdito ad perfectius munus, & exercitium translato, gaudium sit in tota Provincia. Primo anno sui in Seminarium ingressus, si alias in alio Seminario per idem tempus non permanefset, ad Missionem non deputetur, nec votum

in electione Prælati habeat, sed quasi sub probatione maneat, ut de ejus sufficiencia melius constare valeat, et si intra annum, vel postea de illius insufficiencia constiterit, aut per aliquod vitium, seu crimen, vel per aliquod scandalum, in exercitium Missionum datum, seu per excusationem, qua sine legitima causa a Discretis approbanda, se a Missionibus juxta præscriptum Guardiani, vel Commissarii Missionum faciendis, excusaverit, aut per defectum in observatione præsentium statutorum, & pacis Seminariorum, ac decoris exercitii conservatione commissum, seu per aliquam vocationis mutabilitatem, qua tribus distinctis vicibus, in tribus distinctis mensibus aspiciat retro, & aratrum velle dimittere non erubescat, ac exitum a Seminario amplecti non abhorreat, consortio operariorum vineæ Domini indigne efficiatur de consensu majoris partis Discretoriis ad propriam Provinciam remittetur, ibique a Superioribus sub eisdem penis, sub quibus licentia debuit, iterum recipiatur. Et penitus in statutis contra incorporatos in aliqua Provincia, & iterum redeuentes ad propriam, contentis subjaceat, & si Religiosus Hispanus fuerit, & a Seminario in Indianum partibus existente expellatur, ei a Superiore Generali illarum partium aliqua Provincia assignetur, in qua dictas penas subeat, & ulque ad tempus, in quo juxta statuta generalia Hispaniam venire poscit, conservetur; Si autem habitum in Seminario receperit, ibi omnibus prudentia conformibus mediis, corrigatur, & si per quatuor annos incorrigibilis perseveraverit, Superior Generalis admonitus a majori parte Discretoriis, illum in aliqua ex suis Provinciis constitutat, ut a pestifera contagione Evangelici Ministri, qui sal Terræ, & lux Mundi, ac Civitates supra montem positæ esse debent, provide liberentur. Guardianus cum approbatione Discretorum per suffragia secreta poterit Novitios intra prædictum numerum recipere, recipiendi autem ultra qualitates in statutis Ultramontanae familiæ, & Indianum respective præscriptas, tali scientia sint prædicti, ut transacto statu Clericali, seu Choristatus alicui exercitio ex illis, ad quæ, ut præfertur Seminaria eriguntur tuto, & cum animalium profectu vacare valeat, eique qualitas, & perfectio vita, quam profiteri desiderat a Magistro Novitiorum, ante habitus susceptionem, extense explicetur, qui autem vigesimum ætatis annum non adimplieverint in prædictis Seminariorum Novitius non admittatur, nisi aliud pro hoc, vel illo recipiendo sub his, vel illis circumstantiis alicui ex Seminariorum tam erekts, quam erigendis utile, ac expediens a Superiore Generali respective de assensu majoris partis Discretoriis aliquando judicetur. Ulterius poterit Guardianus Fratres laicos de assensu Discretorum, ex quacunque Provincia, sub forma, & receptione aliorum Seminariorum servanda, recipere, & tam Subdit, quam Superiorum prædictarum Provinciarum sub eisdem penis teneantur eorum in Seminaria transitum non impedi: at laici recipiendi debent esse devoti, probata vita, & omnino apti pro Officiis a laicis in Seminario exercendis. Accidente consensu majoris partis Discretorum tam Seminarii a quoquam Seminarii ad quod, Superior Generalis illarum partium, in quibus Seminaria fuerint, quoilibet Religiosos de uno in aliud Seminarium mutare valeat, & quando transitus fiat de Seminario in Hispaniæ partibus, ad Seminarium in Indiis existens, consensu Commissarii Generalis Indianum in Curia Matritensi residentis, & Commissarii Missionum, qui pro tempore Religiosos in Indias conducere curaverit, absque aliquo alio sufficiet, & nec Seminaria Hispaniæ, & Indianum, nec eorum Guardiani, & Discreti deter-

determinationi a prædictis Missionum, & Indianorum Commissariis circa præfatos Fratres sponte in Indias transire eligentes mature factas, se opponere sub aliquo prætextu audeant, sed eas statim executioni mandare omnino procurent. Missionarii, qui decennio in exercitio missionum laudabiliter completo ad propriam Provinciam redire voluerint, facultatem ad id a Seminarii Guardiano, & testimonium ab eodem, & Discretis petant, ipsi autem nec facultatem, nec testimonium negare poterunt, & Provincialis prædicta Provincia revertentem recipere sub memoratis penitus semper teneatur, eisdemque privilegiis, antelationibus, & gratiis præfatus Missionarius ex tunc in propria Provincia uti, ac gaudere poterit, quibus frueretur, si triennium Guardianus tempore sui ingressus laudabiliter in dicta Provincia finiret: qui autem ante decennium completum, vel sine testimonio, in quo Discretorum de zelo, & plausibili prædicti Missionarii in Missionibus progressu testetur, ad propriam Provinciam venerit, penitus expulis supra impositis indispesabiliter subjaceat, nisi aliqua Infirmitas incurabilis propter quam a Seminarii quilibet ante dictum decennium, & non postea, etiam si senectute labore, expelli poterit, prædictæ expulsione causa, vel occasio fuerit, qui in hoc casu nullus aliquis pœna dignus censeri debet. Si aliquando contigerit aliquem ex Missionariis in Visitatorum, vel Reformatorem, aut Ministerum Provinciali alicuius Provinciæ eligi, ejusmodi electionem ratam haberi, & executioni mandari volumus, & decernimus; Electus tamen postquam prædictum munus adimpleverit, ad proprium Seminarium reveratur, immo aliquid secum non ferat, quod Apostolica nuditati contrariari valeat, & si a dicta Provincia, vel ab aliquo Conventu, aut ab aliquibus utriusque sexus subditis, vel Superioribus aliqua muneca, quæ conjunctim sumpta quantitatem unius leuti aurei pertingant ante, vel post finem sui officii, recipere ausus fuerit, etiam si sub prætextu devota recordationis, vel pro libris, Imaginibus, reliquis, seu rebus sacris, devotionem fidelium, & sufficientiam, ac efficaciam Missionariorum solidare valentibus, ipso facto actibus legitimis remaneat per septennium privatus, eidemque pœna indispesabiliter subjaceat, si peracto officio absque legitima causa a Sede Apostolica approbanda, domicilium in prædicta Provincia elegere, aut si intra quatuor Menses Seminarium præfatum versus ab illa non egreditur. Ultra numerum Religiosorum superius præscriptum, unus poterit in quolibet Seminario admitti, qui progressum, ac fructus, & casus, seu eventus Missionum extraordinarios, Missionariorumque gesta, & exemplarem vitam, privilegiorum statum, dubiorum in Missionibus occurrentium decisionem, doctrinarum securius amplectendarum, & prædicandarum compendia, libros, & Summaria scribere, & servatis servandis, de licentia tamen Ordinarii Typis mandare studeat, ac valeat, ipseque scriptor Seminarii appelletur, & exemptionibus, ac Indultis a Discretorio Seminarii taxandis pacifice frueretur.

De Guardiis, Magistri Novitiorum, Discretis, Vicariis, &c.

Tertio, quod electio Guardiani cuiuslibet Seminarii fiat a Superiore Generali illarum partium, in quibus Seminarium fuerit, sive ab ejus speciali Commissario delegato ex tribus ejusdem Seminarii Patribus per secreta suffragia omnium Sacerdotum professorum Communis canonicæ eligendis, & prædicto Commissario presentandis: Guardianus autem per triennium tantum in officio durare poterit, & liberum erit Superiori Generali prefato in dimidio triennii ipsum ab officio absolvere, si ipsi constiterit, officio non satisfacere, habita informa-

tione pro conscientia, sine strepitu judiciali, sicut fit in toto Ordine in Congregationibus intermedii: Unus Praes, seu Vicarius, qui simul Novitiorum Magister fit, per vota novi Guardiani, & Discretorum eligetur, ipseque, absente Guardiano in Communisatis præsidet. In quolibet Seminario sunt quatuor Discreti pro gravioribus ejus negotiis tractandis, qui ante novi Guardiani electionem ab eodem Communisatis corpore eligentur a quo nominari debent præsentandi in Guardianum: Statimque a Superiore Generali supradicto confirmantur, habeantque in Communitate locum, & præcedentiam, quam Lectores primarii Theologiae habent in propriis Provinciis, & in absencia cujuslibet antiquior, & dignior Pater Seminarii pro tempore absentia substitutus declaratur. Discretorum cuiuslibet Seminarii ex dictis quatuor discretis, ac ex Patribus, qui in dicto Seminario Guardianatum per Triennium completum laudabiliter exercuerunt, ex Commissarii habitualibus, & actuali Missionum, & Guardiano actuali componetur, iique suffragium habeant in omnibus negotiis, quæ Discretis, seu Discretorio Seminarii per hæc, & alia Ordinis Statuta committuntur; quando suffragia pro una, & altera parte fuerint aequalia, & publica, Guardianus decidat: Quando fuerint secreta admiratur Praes pro simili rancor casu, ut sic, quod magis expediens sit, charitative, & sine strepitu, & recursibus resolvatur. Ad Missionum Commissarios in Indianum partibus existentes spectabit Religiosum de consilio Discretorum trium suarum partium Seminariorum destinare, qui ad Provincias Hispania, quando necessitas urgeat, accedat, & illos Religiulos servatis servandis in illarum Seminarii, si se sponte offerant, felicit, qui pro conversionibus, & Seminariorum conservatione ab eisdem Discretoriis, & prefato Missionum Commissario necessarii censeantur. At nec Commissarius Missionum, nec Religiosi ab ipsis missi aliquam superioritatem habeant, respectu illorum, qui in aliquo Seminario de familia constituti fuerint, nisi in calibus, de quibus supra manet dispositum, & cum limitationibus ibi taxatis, ac superioritate Guardianis Seminariorum hic concessa præ omnibus illæsa remanente. Quandocumque Guardiani obitus ante triennii finem contigerit, Praes, seu Vicarius, usque ad novi Generalis electionem Seminarium gubernabit, tenebitur tamen sub pœna privationis sui officii ipso facto incurreda, die tertia a morte Guardiani Patres absentes convocare, & post adventum illorum, qui intra tempus viginti dierum venire poterunt, Communisatem pro presentatione Superiori Generali, ut præfetur facienda, congregare, & præsentatos statim ad Superiore Generalem prædictum transmittere, ipseque unum nominabit, qui similiter per triennium duret, eademque duratione gaudebit, qui præcedente alterius renunciatione, vel privatione electus fuerit. Præsidis autem, & Discretorum officium ad id tempus sine nova electione in præfatis tribus, mortis, privationis, & renunciationis casibus extenditur. In absentia Guardiani, & Præsidis antiquior Discretus in Communisatis, & Seminario præsideat. Antiquitas autem inter Fratres Seminarii tam præsentes, quam futuros secundum gradus, & præminentias juxta ordinis Statuta Generalia hic præcripta excepta, computetur; qui autem nullam in propriis Provinciis, aut in Seminario obtinere, habitus antiquitatem servent; qui autem Guardianatum per triennium laudabiliter exercuerint, discretos illius Seminarii, non vero Commissarium Missionum, semper præcedant. Omnes indispesabiliter per horam cum dimidia vacent orationi mentali,

su e Cenobio, Concio-
nibus, ele-
emosynis,
aliisque per-
tinentibus ad
regularē disciplinam.

dimidia scilicet hora post primam (non vero amplius ob frequentes audiendas confessiones, & similia exercitia matutina) hora autem integrā post Completorium, vel alia fortassis opportunitiori, pro temporum, & exercitiorum varietate; Horae Canonicae tempore, & paucocompetenti devote solvantur, sine canto autem, ut plus temporis impendatur studio. Dominicis vero diebus, festis, & classivis, cantus adhiberi poterit, ut sit apud Observantes; Cujusmodi Divino officio, orationi mentali, & Missa Conventuali, omnes assistant, nullo prorsus excepto: Cunctique Sacerdotes gradatim ab ipso Guardiano inclusive hebdomadarium agant. Singulis diebus habeant per duas horas lectiones, & conferentias: per unam post Conventualē Missam de materia ad exercitium Missionum conducente, seu de intelligentiā idiomatica, seu de Theologia mystica, per alteram post Vesperas de Theologia morali, & casibus conscientia: a lectionibus autem ipsis nullus possit excusari, neque a reddenda ratione de materia lectionis, si a Guardiano, vel alio ab ipso deputato interrogetur. Cum autem in audiendis confessionibus, vel aliis utilioribus exercitiis peragendis Missionarii fuerint occupati, vel occupari indigeant, lectio Maturina a Guardiano de consilio Discretorum abbreviari, seu dispensari valeat. Missionarii dum in Seminario sunt spiritualibus exercitiis, vel studio impendere debent totum tempus, quod corporalibus superfluit indigenitiis: Si quis vero vanis confabulationibus, aut curflationibus deditus inventiatur, publica pœnitentia in Communitate puniatur: Nec ulli concedatur licentia ē domo exendi, nisi aliquando recreationis causa per campos cum Socio expaciaturus sit, aut pro inevitabilī pertractando negotio ad Civitatem, vel Oppidum egredi debeat, idque raro fiat, ut quanto in Monastica solitudine, humani commercii contemptu vigilanteriores fuerint, eo ad reprehendendas Fidelium diversiones aptiores reddantur. Communitas e Seminario non exeat, nisi raro, & gravissima de causa, ut ad exequias Religiosi alicujus nostri Ordinis, aut Apostolici, non autem ad socios alias defunctos, vel publicas Processiones. Feminarum colloquia quantumvis brevissima ubique videntur, solumque ipsarum confessiones, nullo alio intermissio colloquio audire libebit. Nullo modo acceptentur conciones festiva in Seminario, solumque fiant, quæ occasione Missionum necessaria censemantur, ad eleemosynas autem pertendas omnes sine exceptione mittentur; itaut in omni servitio Communitatis, omnes, etiam Guardianus quantum fieri possit, sint pares. Quoad eleemosynas Prædicatorum, libros Defunctorum, & Bibliothecarum augmentum, & conservationem, in omnibus Seminariis, sicut, & in omnibus aliis Conventibus nostra obedientia subiectis; servetur Breve Exponi nobis a SS. D. N. Innocentio XI. expeditem. Nulli Sæcularii permittatur ingressus ad interiora Conventus, sed in Clauistro inferiori disponatur aliqua Camera honesta, & devota cum humilibus Sedibus, ubi Viri Sæculares quærentes aliquem ex Patribus pro sua spirituali consolatione exceptiantur, & consolentur. Et tam quoad ingressum, & moram, ac pernoctationem Sæcularium, quam quoad supellestilium, & ornamentiū commendationem serventur in dictis Seminariis, ficuti, & in omnibus aliis d. Provincia Ultramontana Conventibus, Decreta Sacra Congregationis, auctoritate Apostolica confirmata, in dicta familia observari præcepta. Omnes Seminarii Patres sine aliqua inter ipsos notabili differentia, induant habitum exteriorem Observantium, in quo vilitas, & humilitas, ac solus cinericus color ex lana alba, & nigra,

non ex alia tinctura confurgens semper resplendet: forma vero erit juxta reformationem in ultima Congregatione Tolerana factam ad literam observandam, & in disciplinis, jejuniis extra Regulam, Capitulis culparum, & aliis austeritatibus, ceterisque ad Regulae, vita Monastica, & Regularis disciplina observationem conducentibus Constitutionibus generalibus Ordinis se conforment. Guardianus, vel in ejus absentia Praeses, temporibus opportunis, aut quando necessarium judicaverit mittat Missionarios binos, & binos, aut in majori numero, prout animarum necessitati viderint expedire, confignando eis in partibus Fidelium oppida, tractus, & terras, in quibus singulis, suas Missiones facere debent, de licentia tamen Ordinarii; relinquunt tamen aliquos in Seminario, qui Communitatis exercitia explent, & hi alii revertentibus,mittantur. Nullus tamen eorum ultra spatium sex mensium in præmissis Fidelium Terris extra Seminarium pro qualibet vice remaneat, & quilibet sub pena expulsionis a Seminario postquam predictum tempus insumperit a Missione cessare debeat, ad Seminarium que revertatur, ut vires spirituales, & corporales in eo reassummat, ac recuperet, & alii ad opus ab ipso incepsum, & forsan non finitum prosequendum destinari poterunt; Ad partes vero Infidelium solus Missionum Commisarius, si præsens fuerit, operarios necessarios sub forma superiori præscripta destinare valeat, eoque absente, Guardianus de consensu majoris partis Discretorii idoneos Ministros iceripient eodem modo transmittere valebit. Præd. Superiores Generales respective teneantur per se, vel per suum Commissarium ad hoc specialiter institutum in singulis trienniis præfata Seminaria visitare, & in singulis visitationibus inquiratur signifikat de observantia præmissarum omnium Constitutionum, & defectus si qui fuerint, corrigantur, & juxta eorum qualitates possit Superior ipse Generalis procedere ad expulsionem Missionariorum, & Guardiani privationem: Delegatus autem ipsius possit tantum Guardianum suspendere, & adhibitis necessariis correctionibus Superiori Generalem de majori remedio apponendo monere. Et quia speramus, quod Dei spirante gratia, per hos sui verbi Ministros plures Gentilium Populi ad fidem sint convertendi, quorum Neophyti in accepta fide conservare, eisque Sacramenta ministrare necessarium est; ordinatur ut in conversis Populis aliqui ex præfatis Missionariis ad prædicta observanda necessarii remaneant, monito Guardiano Seminarii, & ab eo licentia obtenta, qui semper ejusdem Guardiani subditi remanebunt, & ejus correctioni, ut supra subjecti: Manentes autem in Oppidis conversis non computabuntur in numero assignato Missionariorum Seminarii, sed eorum loco alii in Seminario possint recipi. In cura autem animarum sic conversarum ad fidem, tamdiu solummodo poterunt remanere, quoadusque Episcopo ad quem Terra pertinet, vel in posterum pertinebit placuerit Presbyteros Sæculares quibus animarum curam committat destinare. Quandiu vero prædicti Missionarii in prædicta cura remanerint, nihil ex titulo Curatorum, vel doctrinarum possint accipere, sed præcise ex emendatis eleemosynis, vel ultro oblatis vivere debent. Poterunt tamen stabilita nostra fide, & Curatis Sæcularibus inibi manentibus, in Populis magnis, aut capacibus, de licentia Episcopi, & præfati Superioris Generalis, Conventus nostri Ordinis fundare, in quibus juxta Regulam, & Statuta ex eleemosynis sub regulari disciplina Fratres vivere possint, & Conventus illi Guardiano præfati Seminarii, ad quem pertinet via illa conversio, & cuius sollicitudine obtenta fuerit,

fuerit, vel Seminarii vicinioris (eligendo a Missionum Commissario, si conversio ejus cura, ac diligentia promota, & adepta fuerit) in omnibus, & per omnia prefactum Seminarium, erant subjecti, quoad usque ex illis custodia possit formari vel aliter in Capitulo Generali de illis pridem, aut ex illis aliqui, ut licitum erit, in Missionariorum Seminaria sub his Statutis erecti fuerint. Quoniam vero cura, & solicitudine Missionariorum pertinentium ad praedicta Seminaria spiritualibus necessitatibus Regnorum Hispanie, licet non Indiarum sufficienter provide ri poterit; ne Sanctum Missionum opus ex dissimili Missionariorum modo procedendi detur petur, nullus nostri Ordinis Fratrum, qui extra praedicta Seminaria vivat Missionarii munus quarumcumque literarum a nobis, vel prædecessoribus nostris, ac ab aliquo inferiore, vel in nostro officio successore concessarum, vel concedendarum vigore sub aliquo quantumvis specioso colore, aut prætextu in Hispania partibus a tempore quo tria Seminaria in illis erecta fuerint, exercere valeat. In Provinciis autem tam Hispanie, quam Indiarum, quæ non habuerint Conventum idoneum, & pro præfata erectione inconvenientibus insuperabilibus non expositum, fundatio novi Seminarii, requisitis servandis servatis, licita erit, arbitrioque Commissarii Missionum relinquitur, & a nullo nostri Ordinis Fratre, sive subdito, sive Superiori, cujuscumque dignitatis sic impeditri poterit. Si Seminaria præmissa in praedictis Hispanie, & Indiarum partibus erecta, ac erigenda aliquando relaxentur, & a perfectione, & laudabili fine, ad quem instituuntur notabiliter defecerint, vel Statuta hic contenta, & alia, quæ præsentibus non sunt contraria, & pro aliis Seminariis tam erectis, a Sede Apostolica, ut præfertur approbata reperiuntur, non observaverint, seu novum gubernium, & aliquam ab observantia separationem a Sede Apostolica, aut a Superioribus Ordinis petierint, vel per se, aut interpositam personam obtinere curaverint, vel sponte oblatum cum effectu admiserint; Seminaria eisdem Provinciis, a quibus Conventus pro illorum erectione sumptu furent, iterum incorporentur, & Ministri Provincialis regimini, sicut ceteri ejusdem Provinciae Conventus indispensabiliter subjiciantur: siquidem sub his tantum conditionibus, & ordinationibus, quas vim illius indissolubilis obligationis, & contractus, qui inter Fratres Missionarios, & Fratres Provincialium, Superiores Seminariorum, & Superiori res observantæ esse possit habere volumus, & non sub aliqua alia consideratione præsentem Seminariorum erectionem permittimus, laudamus, & approbamus, ac ab omnibus ad quos spectat sub penitus præmissis admitti præcipimus.

Quarto. Et quia nos non latet quamplurima absurdia, & nimia opinandi sub privilegiis prætextu, ac operandi licentia quotidie oriri posse, quæ scandala, & relaxations suscitare valent, & omnibus nostri Ordinis Missionariis, ac aliis sub nostra direktione, seu obedientia degentibus personis in Domino suademos, & mandamus, ut doctrinas tuiiores, ac probabiliores semper doceant, & amplectantur. Ut autem, quod temporalibus proficit spatiis, spiritualibus, quoque amplificetur dictarum Missionum augmentis, & ne perpetua firmitate caret, quod sola nostra auctoritate decernitur, præsentium tenore nostro hujus Curiae Commissario Generali paternam benedictionem, & facultatem concedimus, ad hoc ut tanquam Ordinis nostri honorabile negotium præsens amplectatur, & earum rerum, quæ in his literis continentur, confirmationem, ac perpetuum validi-

tatem a S. Sede Apostolica petat, & sollicitare non desistat, quæ obtenta, omnia Seminaria, tam erecta, quam erigenda juxta nostras literas gubernari teneantur. Etsi aliquod dubium circa aliquam illarum clausulam aliquando oriatur, Superior Generalis illarum partium respective, non vero aliquis Delegatus, de consilio, & a sensu tamen majoris partis Discretori alicuius Seminarii, tempore Visitationis, & non alio, nec aliter valeat providere donec S. Sedes consulatur, seu Sacra Congregatio Propagandæ fidei, nunquam tamen in aliquo absque Sedis Apostolicae auctoritate dispensare poterit, & tam dictis Missionum Commissariis, quam omnibus aliis personis, qua ad harum erectionem, stabilimentum, & Missionum præfatarum, promotionem, auxilium dederint Seraphici P. N. Francisci benedictionem impartimur, & si Sacrales fuerint ultra dictam benedictionem, eos ad participationem omnium Indulgentiarum, & operum spiritualium, quæ ipsis communicare valemus, & nunc pro tunica admittimus, & pro semper admittas esse, & fore declaramus. Datum Romæ ex nostro Conventu S. Mariae de Ara-Cœli die 7. Aprilis 1686. -- Fr. Petrus Marinus Minister Generalis -- Loco ✕ Sigilli -- De mandato sua Rmæ Paternitatis -- Fr. Joseph a Leone Secret. General. Ord. -- Præsens transumptum concordat cum suo originali de verbo ad verbum. In quorum fidem &c. -- Dat. Romæ hac die 23. Aprilis 1686. Fr. Michael Tenerus Secret. Gener. Curia -- Loco ✕ Sig.

§. 6. Cum autem sicut eadem expositi sub jungebat, dicta Statuta absque Sedis Apostolicae approbatione, & defectuum supplemento, ac contrariorum, quibus ejusdem Sedis accessu auctoritas, legitima derogatione subsistere non valent: Nobis propterea, tam Franciscus Commissarius Generalis Curia, quam Antonius Missionum Praefectus præfati humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 7. Nos igitur ipsos Franciscum, & Antonium specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibus excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliquæ Ecclesiasticis sententias, censuris, & penitentiis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latet, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Congregationis negotiis Propaganda fidei præposita super hoc negotio specialiter deputatorum consilio, Collegia, seu Seminaria pro educandis Fratribus dicti Ordinis ad Missiones jam erecta tam in Conventu S. Crucis de Queretaro Provincia de Méchoacan, quam in aliis Hispanie Provinciis, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmatatis robur adjicimus. Ac facultatem erigendi alia Collegia, seu Seminaria hujusmodi unum scilicet, vel duo in qualibet ex Provinciis Ordinis prædicti, que in ditionibus dicti Caroli Regis, tam quæ apud Hispaniam, quam apud Philippinas, Mexicanas, Peruanas, ac ceteras Occidentales Indias ipso Carolo Regi subjectas consistunt, eidem Ordini, de Ecclesia Dei, & S. Sede Apostolica benemerito, auctoritate, & tenore prædictis, benigne concedimus: Confirmando supplementum consensum per dictum Petrum Marinum Ministrum Generalem, ut exponitur factum, & interdicendo Superioribus Generalibus illarum partium sub penitus in prædictis literis contentis, & aliis arbitrio dictæ Congre-

Confirmatio
Seminarioru
eectorum.

Concessio fa
cultatis eri
gendi alia.

Penit adver
sus protrahé
tes, vel sus
pendentes di
ctas ericio
nes.

De Semina
riis erigen
dis, & sup
primendis.

De doctrina,
confirmatio
ne Statuto
rum, horum
interpretate,
& gratis.

Confirmatio
relatorum
Statutorum.

Clausula.

Dat. 22. Jan.
1687. An. II.

Prædicta In-
dulgentia a
Gregor. XV.
concessa fuit

gationis Cardinalium reservatis, ne ultra quatuor menses a requisitione per Religiosos ad id facultatem habentes facta, seu facienda computandos dictas erectiones protrahere, seu suspendere possint; Salva semper in omnibus supra relatis auctoritate ejusdem Congregationis Cardinalium ad formam Constitutionis fel. re. Gregor. PP. XV. Prædecessoris nostri. Præterea Statuta præinserta pro dictis Collegiis, seu Seminariis, tam erectis, quam erigendis, ac eorum Fratribus, & Superioribus a præfato Petro Marino Ministro Generali, ut præfertur condita dicta auctoritate hacum serie confirmamus pariter, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmatis robur adjicimus, salva tamen semper memorata Congregationis Cardinalium auctoritate ea augendi, seu moderandi quatenus opus fuerit, & magis in Domino expedire videbitur; ac quoquaque juris, & facti defectus quoad Collegia præfata jam erecta supplemus.

§. 8. Decernentes easdem præsentes, ac præinsertas patentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integratos effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sive in præmissis per quoquaque Juges ordinarios, & Delegatos etiam Caularum Palati Apostolici Auditores, judicari, & defini ri debere; ac irritum, & inane si fecis super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel igno ranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Provinciarum, & Ordinis præfatorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specia litter, & expresse derogamus, ceterisque contra ris quibuscumque.

§. 10. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu aliquius Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio, quam extra illud habeatur, que ipsi presentibus haberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XVI. Oct. MDCLXXXVI. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

CLXIV.

Conceditur, ut Indulgentia plenaria perpetua Ecclesiis Ord. S. Francisci de Observantia, & Reformatorum die 2. Augusti concessa applicari possit per modum suffragii.

Hæc Indulgentia concessa fuit a Greg. XI. Conf. ed. 1622. Jul. 5. De aliis vero hujus Ord. Indulgentiis vid. Conf. ed. 1686. Sept. 5. P. 10. & Innoc. XII. Conf. ed. 1691. Decem. 24. P. I.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

A Lias fel. rec. Gregorius PP. XV. Prædecessor noster omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis,

ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia, & Reformatorum Minorum ubique existentie secunda Mensis Augusti a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi anni singulis devote visitavissent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, heresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, piis ad Deum preces effundisset, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Dominum concessit, & alias prout in ipsius Gregorii Prædecessoris literis desuper in simili forma brevis die IV. Julii 1622. expeditis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit uberioris continebat.

§. 1. Cum autem sicut dilectus filius modernus Procurator Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, Indulgentiam plenariam, & peccatorum remissionem per d. Gregorium Prædecessorem nuper concessam, etiam animabus Christifidelium defunctorum per modum suffragii applicari posse summopere desideret: Nos ipsi ejusdem Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliiter annuere volentes, auctoritate nobis a Domino tradita, & concessa confisi, Indulgentiam Plenariam, & peccatorum remissionem Christifidelibus præfatis supradictas Ecclesiæ Fratrum Ordinis S. Francisci de Observantia, & Reformatorum dicta die 2. Mensis Augusti, ut supra visitantibus, & præmissa peragentibus concessam, etiam Christifidelium animabus, que Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint per modum suffragii applicari posse, etiam perpetuo concedimus, & indulgemus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu aliquius Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constituta munitis eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, que præsentibus ipsis habetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Darum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XXII. Jan. MDCLXXXVII. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

CLXV.

Confirmatur Decretum Congregationis particularis super nonnullis dubiis circa Constitutiones Monachorum Congregationis Bavariae, quo etiam extenditur auctoritas Nuncii Helvetiorum.

Constitutiones hujus Congr. extant Conf. ed. 1686., Feb. 6., P. 10. aliud vero Decretum Congr. Regul. super electione Abbatum Constitut. ed. 1686., Febr. 9., P. 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

N uper a particuli Congregatione nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, super negotio Congregationis Bavariae Monachorum Ordinis S. Benedicti a Nobis deputata, emanavit super quibusdam dubiis pro parte Superiorum, & Monachorum Congregationis hujusmodi propositis Decretum tenoris, qui sequitur videlicet.

§. 1. Cum super Constitutionibus Congregationis Bavariae a Sanctissimo D. Nostro nuper approbatis, pro parte Superiorum, & Monachorum ejusdem Congregationis, excitata fuerint infra scripta dubia, que decerni, & declarari postulant ab eadem particuli Congregatione

Dat. 21. Mar.
1687. An. II.

Species facti

Decretum d.
Congreg.

Emorum